

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Skutky 19,8-22

Pod Malou Áziou sa myslela rímska provincia, dnešná približná oblasť Turecka. Mesto Efez bolo metropolou na tie časy s cca 300 000 obyvateľmi, bol to prístav, ktorý neskôr zanikol v mori. (alebo ho dobyli). Božstvom bola Diana efezská (Artemis). v8. Pavel vždy rešpektoval príkaz Pána Ježiša, že prinášal zvesť o ňom v prvom rade Židom a až potom pohanom (grékom). Stále sa opakuje motív, že Pavel vchádza do synagógy a po chvíli je vyhnaný, pretože sa ľudia rozdelia na dve skupiny: za Krista a proti Kristovi. Napriek tomu sa Pavel nevzdáva tejto božej túžby, aby jeho národu bolo zvestované Evanjelium ako prvému a prednostne. “Budete mi svedkami v Jeruzaleme.... do posledných končín zeme.”

-trvalo to 3 mesiace, kým niektorí nadobudli presvedčenie, že Pavel sa mýli, 3 mesiace ich presviedčal o tom, že Kráľovstvo božie prišlo naplnené Ježišovi. 3 mesiace im svedčil. Ale nakoniec platilo aj v Efeze to, čo napísal v 1Kor 1,22-24: “Židia totiž žiadajú znamenia a Gréci hľadajú múdrosť, my však hlásame Krista ukrižovaného — pre Židov síce pohoršenie a pohanov bláznovstvo, ale pre povolaných, tak Židov, ako aj Grékov, Krista, Božiu moc a Božiu múdrosť.”

Božie kráľovstvo

U Židov znamenal pojem “Božie kráľovstvo” (BK) obnovenie Izraela, znovunadobudnutie sily a moci podobne ako za Dávida, Šalamúna. Čakali víťazstvo nad nepriateľmi, obrat dejín v prospech Židov.

Ján Krstiteľ hovoril že prichádza KB, že prichádza aj nutná očista, posúdenie, či ľud zachovával a ako prikázanie Kráľa. Je to spravodlivosť. “Sekera je priložená na korene.” Nebude sa nikto skrývať za svoj pôvod, že je židom od nepamäti. To, čo rozhodne je, aký jej jeho život. Syn Boží bude mať s ruke vejačku a vyčistí si humno od pliev. Príchod KB je aj súd na ľuďmi bez uvedomenia si hriechu a následného pokánia.

Pán Ježiš hovorí, že KB je už čiastočne tu: dejú sa uzdravenia, zázraky, odpúšťajú sa hriechy, sú vyhánaní démoni, zvestuje sa Evanjelium. Milosrdenstvo Boha vstupuje do sveta hriechu a temnoty: Svetlo prišlo na svet. Ak je láska a milosrdenstvo medzi vami, tak je medzi vami aj KB. Je to ochutnávka večného dokonalého KB v nebi.

-Týmito svedectvami zrejme Pavel svedčil Židom a oni to neprijímali. “Židia totiž žiadajú znamenia...”

-pre nás môže byť KB poznateľné aj očakávané v uplatňovaní božích princípov v našom živote: keď nás Boh oslovuje a mení naše zmýšľanie, konanie viac a viac na jeho obraz, je to postupujúce KB v nás. Lebo Jeho spravodlivosť sa uplatňuje. V zmierení sa s ľuďmi, prijatím odpustenia a pod. je KB už tu na tejto zemi - to nás má povzbudzovať.

v9: "A keď sa niektorí zatvrdili a neposlúchali, ale potupovali to učenie pred zástupom, odlúčil sa od nich, oddelil učeníkov a každý deň hovoril v škole Tyranovej."

Delenie sa - to je syndróm cirkví, keď je nejak rozpor v názore, učení, hneď sa vyčlení skupinka a odíde inam, či založí nový "pravý" zborček. Pavel tu nedáva návod na oddelovanie sa len tak pre nič, za nič. Napísané je v Židom 10,25: "Neopúšťajme svoje zhromaždenia, ako niektorí majú vo zvyku, ale napomínajme sa, a to tým viac, čím viac vidíme, že sa približuje ten deň." Tu Pavel myslí na niečo vážne, 3-násobné opovrhnutie učení: zatvrdili a neposlúchali, ale potupovali to učenie.

...zatemnení na rozume, odcudzení Božiemu životu nevedomosťou, ktorá je v nich, a zatvrdilosťou svojich srdc... Ef 4,18, alebo Mk 3.5: ...(Ježiš)videl tvrdosť ich srdc...

Boh nás volá k jednote Ducha vo zväzku pokoja. Jednota má zostať, ak sa vieme tolerovať v rozdielnosti cirkvi, ak tie učenia nie sú protibiblické, ak vieme o nich hovoriť, pripustiť potencionalny výklad, ak sa nezatvrdíme, o veciach nepripúšťame diskusiu. Ak sa jedná o podstatné veci, na ktorých stojí viera a ospravedlnenie, nie je možné tváriť sa, že súhlasíme a zakrývame tak pravdu. napr. reformácia, kliatba na Luthera, neomylnosť pápeža. Vždy je treba hľadať platformu spolupráce pokiaľ sa dá.

-zatvrdilosť nášho srdca môže spôsobiť, že Duch Boží nás nechá tak a neumožní nám Boha spoznať, pre tvrdosť nášho srdca.

-Pavel ďalej 2 roky vyučoval vo filozofickej škole. Je jedno, kde sa káže evanjeliu, chrám tvoria veriaci ľudia (čo však neznamená, že sakrálne miesto nemá mať patričnú úctu, pretože ho stavali ľudia s láskou k Bohu, ale Boh nie je viazaný na budovu)

Hovoriť o Kristovi a neveriť v Neho

Skevovi synovia, zaklínači zrejeme chceli robiť podobné skutky ako Pavel a k tomu chceli použiť aj meno Ježiša, lebo to tak robil Pavel. Odpoveďou im bol incident s démonom, ktorý im ukázal, že jasne vie, že oni - Skevovi synovia nepatria Ježišovi, neveria v neho. Tí ktorí veria vo mňa, budú vyháňať démonov, povedal Ježiš. Ale o synoch Skevu démon vedel, že neveria v Krista. Používať meno Pána Ježiša v boji s démonmi je legitímne, ale len človekom, ktorý je veriaci a pozná. Nestačí ho poznať vzdialene.

-Mk 1,21-28 samotná prítomnosť Pána Ježiša núti odísť démonov Keď bol Jšžiš v synagóge v Kafarnaume, posadnutý démonom sám kričal, bez toho, aby ho JEžiš nejako vyháňal.

Prítomnosť Ducha Božieho, ktorý prebýva v kresťanovi sama o sebe môže v ľuďoch pôsobiť nevysvetliteľný pokoj, istotu, alebo naopak u ľudí venujúcich sa rôznym okultným veciam to môže spôsobiť nepokoj, neschopnosť použiť svoju mágiu, alebo až hnev.

-Každý človek je je otrokom niekoho: neveriaci diabla, veriaci otrokmi Ježiša Krista. Človek nemôže nikomu nepatriť.